

Vlada Crne Gore
Generalni
sekretarijat

Broj: 11-011/26-1911/2

Podgorica, 4. jun 2026. godine

USTAVNI SUD CRNE GORE
Gospođa Snežana Armenko, predsjednik

PODGORICA

Na sjednici održanoj 28. maja 2026. godine, Vlada Crne Gore razmotrila je **Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti člana 23 stav 5 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, br. 55/16, 48/18, 87/20, 68/22, 63/23, 122/24, 139/25 i 146/25), koju je Ustavnom sudu Crne Gore podnio Nezavisni sindikat Vojske Crne Gore, sa sjedištem u Podgorici, a Ustavni sud dostavio Vladi radi davanja mišljenja.**

Povodom navedenog materijala, Vlada Crne Gore daje

MIŠLJENJE

Podnositelj u inicijativi, između ostalog, navodi da osporena odredba člana 23 stav 5 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, br. 55/16, 48/18, 87/20, 68/22, 63/23 i 122/24, 139/25 i 146/25) krši hijerarhiju propisa i zakonitosti i pravo na ograničeno radno vrijeme.

Vlada smatra da nema osnova za prihvatanje podnesene inicijative.

Članom 23 stav 5 Uredbe propisano je da profesionalnom vojnom licu, za dane u kojima ostvaruje pravo na dodatak za unutrašnju službu, ne pripada uvećanje zarade za rad duži od punog radnog vremena, rad noću i rad u dane koji su zakonom određeni kao vjerski, državni i drugi praznici u Crnoj Gori.

Nasuprot navodima da osporeni član 23 stav 5 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore krši hijerarhiju propisa i zakonitosti, definisanje dodatka za unutrašnju službu nalazi svoje uporište i pravni osnov u Zakonu o zaradama zaposlenih u javnom sektoru. Naime, članom 24 stav 5 ovog zakona propisano je da se zarada lica u službi u Vojsci zavisno od nivoa kvalifikacije obrazovanja, složenosti poslova, odgovornosti ili drugih elemenata bitnih za vrednovanje određenog posla, utvrđuje propisom Vlade. Odredbom člana 17 stav 4 ovog zakona propisano je da dodatke na zaradu lica u službi u Vojsci Crne Gore uređuje Vlada Crne Gore što daje pravni osnov za propisivanje pripadajućih prava tokom vršenja službe dežurstva, a samim tim i prava za rad noću, rad u dane državnog ili vjerskog praznika i rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad).

Uredbom o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore utvrđuje se zarada i dodaci na zaradu lica u službi u Vojsci Crne Gore. Članom 13 ove uredbe propisano je da profesionalnom vojnom licu pripada dodatak ako vrši specifičnu dužnost unutrašnje službe – dodatak za unutrašnju službu, dok je članom 23 propisano kolika je visina ovog dodatka u zavisnosti od dana kad se služba dežurstva vrši (dodatak za dežurstvo subotom i nedjeljom i u dane koji su zakonom određeni kao vjerski, državni i drugi praznici u Crnoj Gori uvećana je u odnosu na dodatak za dežurstvo radnim danima). Upravo ova gradacija iznosa u zavisnosti od toga kojim danima se vrši služba dežurstva govori u prilog činjenici da se i pri određivanju iznosa navedenog dodatka vodilo računa o srazmjernosti i pravičnosti.

Nasuprot navodima iz inicijative, odredba člana 23 stav 5 Uredbe nije u suprotnosti sa Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru iz razloga što ovaj zakon propisuje da je dodatak za rad noću, rad u dane državnog ili vjerskog praznika i rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad) predstavlja dodatak na osnovu zaradu, jednako kao što je i dodatak za unutrašnju službu. Pri tome treba imati u vidu da je zakonodavac dao pravo da se dodaci na zaradu bliže urede propisom Vlade, kako je to prethodno navedeno (član 17 stav 4 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru).

Neosnovana je tvrdnja podnosioca inicijative da se osporenom uredbom krši pravo na ograničeno radno vrijeme. Odredbom člana 65 Zakona o radu propisano je da se posebnim zakonom može urediti drugačije trajanje i raspored radnog vremena za zaposlene u zdravstvenim ustanovama, Vojsci Crne Gore i organima za izvršenje krivičnih sankcija. Tako je Zakon o Vojsci Crne Gore članom 136 dao pravni osnov za donošenje Pravilnika o radnom vremenu u Vojsci Crne Gore. Ovim pravilnikom propisano je da dežurstvo lica u službi u Vojsci, uređeno u

skladu s pravilima službe u Vojsci Crne Gore, odvija se neprekidno u trajanju od 24 časa, a lice koje je vršilo dežurstvo oslobađa se svih obaveza, po pravilu, prvi sljedeći radni dan. Tačkom 127 Pravila službe u Vojsci Crne Gore propisano je da se dežurstvo organizuje radi obezbjeđivanja neprekidnog komandovanja u Vojsci, i traje, načelno, 24 časa, dok je tačkom 133 propisano da lice u službi u Vojsci poslije predaje dežurstva oslobađa se rada tog dana ili prvog narednog radnog dana ukoliko dežurstvo završava neradnim danom. Dakle, po završetku službe dežurstva profesionalno vojno lice dobija slobodan radni dan, odnosno vrši se preraspodjela radnog vremena uz dodatak koji ostvaruje po osnovu dežurstva, pa u skladu sa Zakonom o radu ne radi duže od zakonski propisanog ograničenja. Pravilnikom o radnom vremenu u Vojsci Crne Gore propisano je i da svaki dan proveden na dežurstvu i slobodan dan nakon dežurstva, u smislu redovnog mjesečnog fonda časova, smatraju se danima redovnog radnog vremena.

Dodatno potrebno je istaći da ovakav način uređenja naknade za dežurstvo nije svojstven samo propisima kojima se uređuje zarada i dodaci na zaradu licima u službi Vojsci Crne Gore, već je prepoznat u pravnom sistemu Crne Gore i u drugim oblastima. Naime, Granskim kolektivnim ugovorom za zdravstvenu djelatnost, za vrijeme dežurstva koje traje duže od punog radnog vremena zdravstveni radnici ne ostvaruju uvećanje zarade za rad noću, rad u dane državnog ili vjerskog praznika i rad duži od punog radnog vremena (prekovremeni rad), već samo naknadu za dežurstvo.

Uporedna praksa država Evropske unije (npr. Republika Hrvatska), prepoznaje identično rješenje. Pripadnik oružanih snaga Republike Hrvatske koji ostvaruje naknadu za posebne oblike rada u službi u Vojsci, u koje spada i dežurstvo, „ne ostvaruje pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću“. Osim navedenog, propisom kojim se uređuje radno vrijeme pripadnika oružanih snaga Republike Hrvatske predviđeno je da se svaki dan proveden na dežurstvu i slobodan dan nakon dežurstva, u smislu redovnog mjesečnog fonda časova, smatraju danima redovnog radnog vremena. Ovo svakako implicira na zaključak da osporena odredba Uredbe o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore nije u suprotnosti sa međunarodnim obavezama, već naprotiv – predstavlja preuzimanje praksi i tekovina međunarodnog prava.

U konačnom, Uredba o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore ne krši ni član 16 Ustava, jer se ovim članom propisuju oblasti koje se uređuju zakonom, dok se ovom inicijativom problematizuje odredba podzakonskog akta. Članom 100 Ustava propisane su nadležnosti Vlade Crne Gore, od kojih je jedna i donošenje uredbe, odluke i drugih akata za izvršavanje

zakona, što je Vlada na propisan način i uradila donošenjem Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore. Neosnovano je da je osporena norma suprotna članu 148 Ustava Crne Gore, jer je Uredba o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore donijeta na osnovu Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru koji je propisao će se dodaci na zaradu i njihova visina za lica u službi u Vojski urediti podzakonskim aktom.

Na osnovu svega izloženog, Vlada smatra da je odredba člana 23 stav 5 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore saglasna sa Ustavom i zakonom.

POTPREDSJEDNIK
Mr Aleksa Bečić

